

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka saistībā ar prasību “nenodari būtisku kaitējumu” ir pārkāpts Regulas 2020/852 17. panta 1. punkta d) apakšpunkts un Regulas Nr. 1367/2006 10. panta 2. punkts.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

- (¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/2139 (2021. gada 4. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/852 papildina, ieviešot tehniskās pārbaudes kritērijus, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, un pēc kuriem nosaka, vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādiem citiem vidiskajiem mērķiem (OV 2021, L 442, 1. lpp.).
- (²) Orhūsas 1998. gada 25. jūnija Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2005, L 124, 4. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV 2020, L 198, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 14. oktobrī – SE un SF/Padome

(Lieta T-644/22)

(2022/C 472/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: SE, SP (pārstāvji: S. Bonifassi, E. Fedorova, T. Bontinck, A. Guillerme un L. Burguin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Regulu (ES) 2022/1273 (¹), ciktāl ar to ir grozīts Regulas (ES) 269/2014 (²) 9. panta 2. punkts un radīts deklarēšanas pienākums prasītājiem;
- piespriest Padomei atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz to, ka Padome esot pārsniegusi savu kompetenci ierobežojošu pasākumu jomā. Prasītāji apgalvo, ka deklarēšanas pienākums neesot nepieciešams pasākums, lai īstenotu Lēmumu 2014/145/KĀDP (³), un šis noteikums tāpat iejaucoties dalībvalstu kompetencē īstenot ierobežojošos pasākumus. Turklāt Padomei neesot kompetences ne pašai radīt deklarēšanas pienākuma, kas neattiecas uz ierobežojošo pasākumu, pārkāpumu un to definēt, ne arī saskaņot sankcijas par šo pārkāpumu.
2. Otrais pamats attiecas uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo deklarēšanas pienākums, kam ir stingri noteikts termiņš un kas ir saistīts ar dalībvalstīm noteikto pienākumu paredzēt sodu par minētā pienākuma neizpildi, izmantojot sankciju mehānismu, kurā tostarp ietilpst konfiskācijas, esot noteikts tikai un vienīgi ar tādu mērķi vai vismaz, apņemoties sasniegt tādu mērķi, kurš nebija paredzēts.
3. Trešais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu, jo deklarēšanas pienākums neesot vajadzīgs un sekas, kas saistītas ar deklarēšanas pienākuma neizpildi tādējādi neesot samērīgas, ievērojot regulas mērķi.

4. Ceturtais pamats attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu, jo apstrīdētās regulas 1. panta 4. punkts neesot ne skaidrs, ne precīzs, un tā piemērošana neesot paredzama.

- (¹) Padomes Regula (ES) 2022/1273 (2022. gada 21. jūlijs), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2022, L 194, 1. lpp.).
- (²) Padomes Regula (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2014, L 78, 6. lpp.).
- (³) Padomes Lēmums 2014/145/KĀDP (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2014, L 78, 16. lpp.).

Prasības, kas celta 2022. gada 19. oktobrī – *Lidl Stiftung/EUIPO – MHCS (“Oranžas krāsas tonis”)*

(Lieta T-652/22)

(2022/C 472/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lidl Stiftung & Co. KG* (Nekarsulma, Vācija) (pārstāvji: *M. Kefferpütz* un *K. Wagner*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *MHCS* (Epernē, Francija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības preču zīme Nr. 747 949

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtais padomes 2022. gada 16. augusta lēmums lietā R 118/2022-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* un otrai procesa dalībniecei segt pašiem savus tiesāšanās izdevumus;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti, ja strīdus preču zīme netiek atzīta par spēkā neesošu, lietu nodot atpakaļ Apelācijas padomei.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) 40/94 4. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- apstrīdētās preču zīmes nepieņemama interpretācija, atsaucoties uz ārējiem apstākļiem;
- attiecīgās preču zīmes priekšmeta definēšanā sniegtā apraksta prettiesiska neņemšana vērā;
- kļūdainais pieņēmums, ka grafiskais attēlojums kā tāds atbilst Padomes Regulas (EK) 40/94 4. panta prasībai;
- kļūdainais pieņēmums, ka *EUIPO* bija radījis tiesisko paļāvību;